

V neizprosnem spopadu z birokratizmom homo izvedli naloge petletke

V 4. l. petletke je napovedan odločen boj vsem oblikam brezdušnega odnosa — birokratizma poedincev na pram interesom in potrebam družb. gospodarstva ter dvigu življenjskega standarda delovnih ljudi. Tak odnos je doslej znatno oviral gospodarski razvoj vseh sektorjev. Povsod je še dovolj ljudi, ki si sami ne upajo razumeti ljudstva in njegovih potreb, zato pa iščejo opravičilo za svoj odnos v raznih birokratičnih izgovorih, ki ne kažejo nikdar slabosti družbenega reda, temveč edino slabosti poedincev. Ti hočajo ostati za vsako ceno pred ljudstvom vedno čisti in nedolžni, vendar dovolj spretni za blatenje družbene ureditve.

Ni čudno, da kontrolnih organov ljudske oblasti ne ovirajo nikake še tako pretkane laži, da ne bi preiskali vzrokov neizvrševanja planskih nalog in odkrili tistih poedincev, ki povzročajo nered, nerazpoloženje in krivice. Socialistični red je red dela in življenja delovnih ljudi v mestih in na vseh. Zato se vrši neprestana borba proti pojavitvi, ki jemljejo družbenemu redu svojo vrednost in veljavno, ki jemljejo ljudstvu občutek, da živi kot gospodar vsega bogastva svoje domovine in da uporablja tega v korist primernega življenjskega standarda.

Nekateri kmetje v Stojnicah se vsega tega zavedajo, drugi pa se izmikajo vsemu, kar bi kazalo na njihovo razumevanje današnjega družbenega razvoja. Sigurno jim ni po volji, da bi povečali površino setvenih površin, kar pomeni obenem povečanje setvenih površin pšenice, rži, ječmena in soržice. Celotni setveni plan predvideva 28 ha pšenice, 64 ha rži, 3 ha ječmena in 2 ha soržice. KLO je dobil ta plan in izvršil sorazmerno obremenitev gospodarstev. Po razdrobitvi plan zajema plan setve pšenice samo 19,99 ha, rži 48,23 ha, ječmena 2,68 ha in soržice 0,99 ha. Tako je ostalo ob setvi in bi trajalo verjetno do žetve. Prizadeti bi se zopet izgovarjali na ljudsko oblast.

Članom in funkcionarjem OF niti volvencem iz Stojnic ni bilo to vprašanje tako važno, da bi ga sami rešili skupno s tajnikom KLO, še predno je

P. J.

Brezdušni odnos upravnika Puca do oskrbovancev Doma starih in onemoglih v Muretincih

Zaščito starih in onemoglih, vse življenje več ali manj izkorisčanih ljudi, je prevzela ljudska oblast med svoje osnovne naloge. Domovi starih in onemoglih so ustanove, ki imajo nalogi skrbeti za ljudi, ki so ostali na stara leta brez doma. Ljudska oblast je ustvarila možnost, da bodo vsaj v poznejšem čutili zasluženo nego in skrb.

Praktično življenje pa se večkrat druže odvija kot to hoče ljudska oblast. Iz prvotnih uslužbencev se sčasoma razvijejo brezdušni birokrati, ki pozabijo, da jih ljudstvo ne rabí za to, da bi zavzemali položaje v njihovih ustanovah, temveč za to, da skrbijo za življenjski odnos med ljudmi ustanove, za red in snago ter pravilno uporabo občljudske imovine. Tako zahteva novi družbeni red, te je zahteva svobodnih ljudi v državi, kjer se gradi socialistizem. Vse, kar je temu nasprotne, je zapuščena starega nereda in delo njegovih dečev, ki se še ne zavedajo dolžnosti in pravic državljanov nove Jugoslavije.

Stopnjevanje oskrbovancev Doma starih in onemoglih v Muretincih nize Ptuj je več mesecev ni imelo občutka, da živijo »doma«. Osemnajst uslužbencev je bilo sprejetih v službo v ta Dom pod pogojem, da bodo skrbeli za stare in onemogli, ki preživljajo stare dni v Muretincih. Upravnik Doma Puc Anton so bili zaupani oskrbovanci in skrbniki ter za to potreben gospodarska sredstva. Z ljudskim odnosom do soljudi, z naslonitvijo na delovnega kolektiva, z vpoštevanjem predlogov oskrbovancev, s povezavo z organi oblasti in z osebnim vzglednim življenjem bi bili ustvarjeni vsi pogoji za najboljše sožitje v Domu.

Ljudska inspekcija bolnic v Ptiju in Okrajna kontrolna komisija iz Ptuja sta morali intervenirati, da bo v domu zavladal red, da bodo odstranjeni in kaznovani povzročitelji nereda, da se bodo oskrbovanci resili občutka, da je Dom v Muretincih dom nereda osamljenih, zapatčenih in zanemarjenih ljudi, ki jim niti sedaj ni dano primerno živeti.

Upravnik Puc Anton bi se gotov s sam neugodno počutil, če bi živel na stare dni in prepričljeni sobi skupno z oskrbovanci, ki si več ne morejo pomagati iz postelje. Sigurno mu ne bi ugajali nečisti in nehigienski prostori, umazana posoda za kruh, zarjavele žlice. Premalo bi mu bila samo ena rjuha s tankim pokrivalom. Neugodno bi se pocutil v umazanem osebnem perlu in obleki. Če bi moral hoditi po sobah in hodnikih brez copat ter pozimi brez celih čev-

V čevljarski produktivni zadruži v Ptiju so razdelili udarnike

Zavedajoč se velikih potreb delovnih ljudi po dobrini in trpežni obutvi, si delovni kolektiv čevljarske produktivne zadružje v Ptiju kljub trenutnu pomajkanju materiala prizadeva v razpoložljivega napravili čim več.

Najbolj so uspeli v preteklem mesecu v tem pogledu sledile tov.: pomočnik Murko Stanko, Gregorec Jože, Arnaud Martin in prešivalka Per Jožica, ki so s preseganjem norm dosegli pogoje, da so bili razglaseni za udarnike. Poleg teh je bilo v zadruži še 14 najboljih delavcev povaljenih.

Delovni kolektiv le ponosen na svoje udarnike ter se obvezuje, da bo se v nadalje vlagal vse svoje sile v izpolnjevanje postavljenih nalog.

N.

Zveza borcev NOV je obdarila otroke ob Novem letu

Okraini odbor Zveze borcev NOV v Ptiju je prejel za obdaritev otrok padlih borcev in otrok žrtv brezdušnega nasilja za Novoletno jelko 152 parov raznovrstnih čevljev, 12 deklinskih majic, 15 fantovskih puloverjev brez rokavov, 10 deklinskih triko hlačk, 25 deških majic, 20 m gradla za perilo, 84 plenik, 32 m blaga za srajce, 15 otroških stajic, 5 deških pižam, 15 m svile, 150 parov otroških fantovskih nogavic, 10 fantovskih stajic, 50 deških športnih stajic, 30 kg keksov in 30 kg bonbonov v skupni vrednosti 83.746 din.

Razdelitev se je deloma že izvršila, deloma pa se še vrši. Pri razdeljevanju teh predmetov se je točno videlo, da je potrebno Okrajinu odboru ZB temeljito organizacijsko delo, da bodo še bodoče slične obdaritve hitreje od rok.

Materje so se vratale s terenu v Ptuj z vprašanjem, kaj naj napravijo s čevljem, ki so otrokom premahni. Mnogi od teh otrok so slabo obuti, dobljenih čevljev pa začasno ni mogoče nikjer zamjenjati za večje čevlje. Iz tega se vidi, da je bil kontingent enolično sestavljen oziroma razdeljen brez vpoštovanja velikosti obdarjenih.

Gornja novoletna darila bi mnogi otroci prejeli od svojih padlih očetov, mater in drugih svojcev, če bi še živeli. Zato je mesto njih obdarila njihove otroke ZB, da bodo tudi ti otroci čutili ob praznikih, da misijo in skrbijo za borci, ki so tekmo borbe svojim sorocem prisegli, da bodo skrbili za njihove otroke.

B.Z.

OPOZORILO! Vsaka poročena porodnica, ki gre roditi v bolnično Ptuj, naj vzame s seboj poročni list, samska pa rojstni gist, da bo zmagla bolnična ozdravilna bolnica v zgodnje mesto dijetne hrane, malokdaj močnate jedi, bi mu razdeljala zavest občutek da je vse tako urejeno, da bo čimprej umrl. Nedovolno bi mogel molčati, če bi opazil, da ješča poročeni upravniki prilike, da bi izkorisčali svoje souslužbenke. Obsojal bi g., če jih ne bi vrgajal v zavedne delavke socialistične družbe, ki ne gledajo v svojem predpostavljenem izkorisčevalca, temveč voditelja in soborce za novi družbeni red, če jih ne bi učil dobro gospodariti, če ne bi kontroliral nihovih dela itd.

Vsega tega star in onemogli Puc Anton ne bi mogel prenašati kot oskrbovane Doma onemogli v Muretincih. Na to pa ni misil sedaj kot mladi upravnik. O tem so razmišljali le oskrbovanci, ki so morali prenašati nezavidno življenje. Vedeli so, kdaj se je takozivljenje zacelo, niso pa vedeli, kdaj se bo končalo in na čigavo intervencijo.

Upravnik Puc Anton se ni izkazal niti kot delavec, niti kot vzgojitelj kadra, še manj pa kot zaščitnik starih in onemogli. Neuspeh njegovega vodstva in organizacije je čutilo 115 oskrbovancev in 17 uslužbencev. Prepuščen so bili samim sebi.

Oskrbovancem nič ni koristilo to, da je bilo v skladislu 60 parov čevljev, or pa so bili brez copat in celih čevljev. Nikdo ni čutil prednosti reda po tabeli S 4 za obroke hrane, nikdo ni čutil, da je bila predpisana dijeta hrana red in enaga, kopanje in pranje, tejanje in evidenca prejetih ter izdanih kolicih živil, ko pa tega nikdo ni izvajal niti kontroliral izvajanja. Domu ni koristil ekonom Vojsk Janko, ko pa je imel ključe skladislu upravnika Puc ali pomočnika kuharica Roškar Nežika in nikdo ni misil na dokumente, prejema in izdaje kolicih blaga. Mnogo ni koristilo delo administratorke Trunk Terezije, če je enkrat dala upravniku Pucu industrijske nakaznice, drugič pa si jih je sam vzel. Službe strežnice in med njenimi svoječasnimi sester Bajuk Marije in Stefančič Barbaro ni mnogo pomagala negibnim oskrbovancem. Ti so morali zadovoljevati z rjavimi žlicami, umazanim perilom, obleko in neizpravnim nočnim posodami ter drugimi oblikami zanemarjenosti. Hromi Irgolič Katarini ni niti pomagal, da je dala nekomu napisati dopisico. Bolničarka Škofič Elizabeta jo je raztrgala. Upravnika avtoriteta ni bila večja niti potem, ko

oskrbovanca Babić Martina in Križan Franca zaprl v klet. Oskrbovanc Križan Franc je upravljeno potem se bol preziral upravnika, ko ga je udaril. Križan ni mogel prenašati niti pokojni oskrbovanc Roškar Jakob. Upri se je upravnik in sestri Marjani. Pozneje se je vstopil.

Upravnik Puc Anton se je dopadel jemu posestniku Vaupotiču v Muretincih. Ko je ta imel trgatev, mu je upravnik posodil kuharico Roškar Nežik. Večjo skrb kot za oskrbovance v Domu je imel upravnik Puc za Roškar Nežiko, da je šel zvečer za njo v Hajože in ostal tam čez noč. Upravnik Puc se je dopadol življene v Domu. Uradil si je sobje z dnevna posteljama. Ni mu bilo treba hoditi domov k drži. Administratorki Turk Tereziji, kuharicama Nežiki Roškar in Pešec Mari je pri tem upravniku ni godila krvica. Brezdušni odnosi se je razvijal ne napram oskrbovancem, za upravnikov najbližji krog pa so veljali dobri odnosi. Kuharica Nežika je imela ključe miznega vredala, kuharica Marija Pešec pa

Preveč bi bilo naštrevati vse podrobnosti posledic brezdušnega odnosa upravnika Puc Antona na tem položaju.

Nekje se je vse to začelo. Končati se je moral za oskrbovance nezavidno življenje, za upravnika, strežnice in kuharice pa lepi časi samopomočnosti. Ljudska oblast je napravila temu konec. Organi Okrajne kontrolne komisije in ljudske inspekcije bodo prav tako neusmiljeno dokončati vsak nered, ki ga povzročajo brezdušni poedinci na službenih mestih v prepirčanju, da jih ne bo nikdo kontroliral, util, kritiziral in kaznoval, če je treba.

Z odkritjem v Muretincih je ponovno potrjena nujnost, da organi ljudske inspekcije resno pristopijo k svojemu delu za zaščito novega družbenega reda, ki ga rušijo poedinci ob izkorisčanju nezadostne kontrole. Kjer je stalna in pravilna kontrola tam ne more biti napak.

Ljudska inspekcija bolnic v Ptiju in Okrajna kontrolna komisija iz Ptuja sta napravili križ čez nered v Muretincih in bosta nedvomno prav tako napravile z neredom še marsikje v okraju.

Celite stvari - za male ljudi

Novoletni otroški praznik je osvojil v Majšperku male otroke in pionirje

Množične organizacije so na območju šolskega okoliša Majšperk priredile v sedemletni čoli v Novoletnem jelku ter ob reji priliki obdarile 500 otrok v starosti od 2. do 14. leta. Pri predpripravah so se posebno izkazale žene AFZ iz Majšperka in Seestrž, ki so speklate 52 zelo okusno okrepljeni tort ter mnogo drobnega peciva ter s tem napravile največje veselje našim malim.

Ob pestrem programu so ee naši najmlajši oddično počutili v delih srečo s svojimi mamicami, ki so se odzvale vabilu in prinesle v naročju svoje malčke. Po programu je dedek Mraz ob bleščetju Novoletnega jelka obdaril vse otroke s slastnicami in drugim ter končno s tortami. Vsak učenec in dijak je dobil tudi po en zvezek. Opazovali smo naše najmlajše, s kakšnim appetitom so uživali vrednosti do maline ter dokazali, da pravilno domujevamo gradnjo socializma v naši domovini, saj so prejeli dario vsi pionirji brez razlike na stan.

Nasprotno pa je priredila Tovarna volnenih izdelkov Novoletno jelko samo z obdaritvijo otrok, katerih starši so zaposleni v njihovem obratu. Ob tem največjem prazniku naših malih bi bilo pač pravilno, če bi bili vsi obrati proslavili ter dan naše mladine skupno.

Pionirski štab v Ptiju in KLO v Majšperku sta prav tako s svojimi pričevki pripomogla, da bo praznik Novoletnega jelka ostal našim malim v najlepšem spominu.

On.

Dedek Mraz v Gorišnici

»Pa bo prišel dedek Mraz?« je neverno spraševal že ves teden mali Bojan. Vprašanje je ponavljala mala Spelca.

Prav tisti dan, ko bi moral priti dedek Mraz, so se pripodile od znaj si ga kod zopravnih vlažne megle in tisto vprašanje: bo, ne bo? je bilo, kakor utripajoča lučka.

Pa je prišel. K prav vsem je prišel, k prav vsem malim otrokom. Pa ni prišel sam: Z njim je bil palček Nagajevič, medved Brundač, zajček Dolgohe in tisti smučni dedek Ugankar, ki je sipal sladkorke med deco. Pa doktor Vesel. Kolo! Skok čez »živo kozol«. Sredi vsega najlepše — s pisanimi trački okrašena jelka — okrog nje pa glavica pri glavici in velike strmeče oči. »Mamica, veš...« je skušala vse lepoto dopovedati Spelcu svoji mami. Pa je ostalo kar pri: »Mamica, veš...«. Saj, kako, le kako naj bi taka triletna deklekla mogla najti besede za toliko toliko lepot. Potem darilač. Vsem enako! Krepko je stisnil Janezek svoj »palček« pod pažluho; bo »doma pogledal«. Droben Miečkin zobček so takoj zagrizli v beli, sladki roglici. Franček je od samega strmenja nad sladkimi dobrotami krepko vlekel za mamino krilo: »Mama, lejte! Lejte ne, mama! S svetlimi iskrami v očeh so odhajali fantki in deklek. Novoletna jelka je čakala novih gostov. Popoldne so prišli: nič več malčki in male deklek, že kar junaki — pravi Titovi pionirji. Rajanje, vrisk, petje, smeh, ded Vseved in jelka in... še in... med vse pa lepe besede in lepa darila.

Najlepše: kaj napisem še? Prav za prav sem opisala konec, a začetek je lep, je lep, da ne morem molčati. V začetek moram nanihati mnogo, mnogo agentov. Posel enih in drugih je temeljil in temelji na sovraštvu proti slobodi in neodvisnosti jugoslovanskih narodov.

V sosedni Avstriji si je počakal že leta 1945 dobro zatočišče precej izdajalcov v fašističnih zločincih iz Ptuja in Ormoža. Zavedajo se, da pri obračunu pred našim ljudstvom za izdajalcev in zločinsko početje pred in med okupacijo ne bi mogli zanikit, da niso sodgovorni za vse, kar je v naši domovini počenalo fašistični državniki, stranki in vojaški aparati, ki ga niso tvorili samo moški, temveč tudi ženske. Najbolj vidnim in aktivnim izdajalcem in izdajalkam v Ormožu je načelovala Jahn Valerija, ki je pobegnila pred jugoslovanskim Armadom v Avstrijo. Avstrijske oblasti so ji dovolile nasebitive v večobremennem stanovanju in ji celo omogočile, da ima sedaj samostojno trgovino za prodajo čevljev v Gradcu.

Ce se bo znala Jahnova še tako dobitkati prebivalstvu iz Gradca in Avstrije,

strije, mu ne bo ostalo prikrito, da je znala izdajalka Jahnova kot trgovka biti prijazna tudi naprav delavcem in kmetom iz Ormoža in okolice, da jih je lažje izkorisčala pri odkupovanju kož in pri prodaji usnja in čevljev. V resnicu pa je sovraščala vse, kar je bilo naprednega in zavednega, najbolj pa zavednega jugoslovanske državljane. To je praktično dokazalo ob prihodu fašističnih okupatorjev.

V izdajalki Jahn Valeriji so narodno in razredno zavedni Jugoslovani končno spoznali funkcionarja in agenta Kulturnika, dopisnika fašističnih časopisov in radia, predlagatelja za izseljevanje, aretac